

Statsrevisorernes Sekretariat
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

ministersvar@ft.dk

Sagsnr.
2024 - 7366

Doknr.
69842171

Dato
10-06-2026

Socialministerens redegørelse til beretning nr. 11/2025 om sagsbehandling ved anbringelser af børn

Statsrevisorerne har i brev af 10. april 2026 anmodet mig om at redegøre for de foranstaltninger og overvejelser, som beretning nr. 11/2025 om sagsbehandling ved anbringelser af børn har givet anledning til.

Statsrevisorerne påtaler skarpt, at kommunernes behandling af anbringelsessager i 69 pct. af sagerne i Rigsrevisionens undersøgelse ikke overholder ét eller flere af lovkravene til sagsbehandlingen. Samtidig finder Statsrevisorerne det kritisabelt, at Social- og Boligministeriet ikke har sikret en tilstrækkelig efterlevelse af lovkravene over tid.

Som nytiltrådt socialminister læser jeg Rigsrevisionens beretning med meget stor alvor, og jeg er selvfølgelig optaget af at sikre, at der bliver handlet retmæssigt og velovervejet på kritikken. At anbringe et barn uden for hjemmet er noget af det mest indgribende, man kan gøre som samfund. Det er derfor også fuldstændig afgørende, at man som borger kan være sikker på, at kommunerne administrerer efter reglerne.

Når jeg ser på de kritikpunkter og anbefalinger, som Statsrevisorerne og Rigsrevision har fremhævet, taler de for mig at se ind i en række grundlæggende problematikker, som der næppe findes én hurtig løsning på. Jeg hæfter mig ved, at Socialministeriet over de seneste år har igangsat en række større initiativer med det formål at forbedre indsatsen og understøtte kommunernes sagsbehandling, herunder også initiativer som endnu ikke er afsluttet.

Nedenfor følger mine overvejelser om de konkrete konklusioner fra beretningen.

Kommunernes regelefterlevelse

I forhold til det første punkt fremgår det af Rigsrevisionens undersøgelse, at 57 pct. af børnene i ikke har fået udarbejdet en børnefaglig undersøgelse inden for fristen, og at den børnefaglige undersøgelse for 21 pct. af børnene fortsat ikke var udarbejdet et halvt år efter afgørelsen om anbringelsen, selv om den som udgangspunkt skal udarbejdes inden afgørelsen.

Det fremgår endvidere af Rigsrevisionens undersøgelse, at kommunerne ikke har udarbejdet en barnets plan rettidigt for 47 pct. af børnene, samt at 18 pct.

af børnene ikke havde en barnets plan et halvt år efter afgørelsen om anbringelse, som loven ellers tilsiger. Det er selvfølgelig ikke tilfredsstillende.

I tvangsmæssige sager, hvor afgørelsen om anbringelse træffes uden samtykke, er der særlige retssikkerhedsmæssige garantier for både børn og forældre. Jeg finder det i den forbindelse værd at nævne, at Ankestyrelsen og domstolene har vurderet, at der har været et anbringelsesgrundlag i langt hovedparten af sagerne (98 pct). Det vil sige, at både Ankestyrelsen og domstolene er enige i, at det er det rigtige, at barnet eller den unge skal anbringes uden for hjemmet. Dette på trods af, at der i sagerne kan være sagsbehandlingsfejl, f.eks. fordi lovfastsatte tidsfrister ikke har været overholdt.

Når det er sagt, er det selvfølgelig ikke acceptabelt, at Rigsrevisionen konstaterer fejl i 69 pct. af de undersøgte sager – uagtet om beslutningen om at anbringe barnet er korrekt eller ej. Jeg vil derfor skrive til alle landets kommuner og indskærpe kraftigt, at de har pligt til at overholde alle proceskrav i barnets lov såvel som de generelle forvaltningsretlige regler for behandling af sager efter loven. Det brev vil jeg sende før sommerferien.

Jeg er desuden enig i Statsrevisorernes opfordring til at se på, hvordan vi fra ministeriets side kan understøtte, at der registreres korrekt og mere ensartet i de kommunale sagsbehandlingssystemer. Idet 96 af landets kommuner anvender det kommunale sagsbehandlingssystem, DUBU, har jeg bedt mit ministerium om at indlede en dialog med KL om tiltag til at understøtte dette. I mit brev til kommunerne, vil jeg derfor også opfordre dem til at have et langt større fokus på retvisende registreringspraksis i børnesager.

Jeg hæfter mig derudover ved, at Rigsrevisionen konstaterer, at der er stor variation i kommunernes overholdelse af lovkravene i anbringelsessager. I enkelte kommuner ses alvorlige udfordringer med at sikre en lovmedholdelig sagsbehandling på området. Jeg har i den forbindelse noteret mig, at der den 26. februar 2026 blev fremsat et lovforslag, der skulle gøre det muligt at pålægge visse kommuner at indgå i forpligtende kommunale samarbejder på børneområdet, så en anden kommune kan overtage området, hvis der over tid viser sig alvorlige udfordringer i sagsbehandlingen. Lovforslaget bortfaldt pga. valgudskrivelsen. Jeg vil i løbet af i år gå i dialog med regeringen og med Folketingets partier med henblik på at afsøge muligheden for at genfremsætte lovforslaget i den kommende folketingssamling.

Social- og Boligministeriets understøttelse af kommunerne

For så vidt angår det andet punkt, så kan jeg læse, at Rigsrevisionen konkluderer, at Social- og Boligministeriet i mindst 20 år har kendt til, at kommunerne ikke overholder lovkrav til sagsbehandlingen, når de anbringer børn uden for hjemmet.

Rigsrevisionen anerkender, at ministeriet har sat flere understøttende initiativer i værk, men konkluderer, at ministeriet mangler viden om, hvorvidt initiativerne reelt styrker den kommunale sagsbehandling, og at ministeriet derfor ikke kan sætte målrettet ind.

Ministeriets viden om understøttende initiativer

Jeg er enig med revisorerne i, at ministeriet bør sikre sig viden om, hvorvidt de igangsatte initiativer bidrager til at løse problemerne, herunder hvorfor kommunerne fortsat har problemer med at overholde lovkravene til sagsbehandlingen.

I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på barnets lov, som trådte i kraft 1. januar 2024. Barnets lov har medført væsentlige ændringer i lovgrundlaget for kommunernes sagsbehandling generelt, herunder også ændringer, der har betydning for anbringelsessager.

Rigsrevisionens konklusioner på området kommer 1,5 år efter lovens implementering. Det er mit ministeries forventning, at en del af potentialerne tager tid at implementere. Jeg er derfor også optaget af den evaluering, som de politiske partier har aftalt skal følge op på reformen om Børnene Først. Det er min forståelse, at der er tale om en omfattende evaluering af reformen, der skal bidrage til, at ministeriet får konkret viden om, hvordan implementeringen af Børnene Først, herunder barnets lov, er gået. Evalueringen følger derfor bl.a. op på, hvordan og om kommunerne har fået implementeret de krav til sagsbehandling og de nye rettigheder til børn og unge i kommunernes praksis, som indgår i loven.

Evalueringen af Børnene Først gennemføres af VIVE. Evalueringen vil blandt andet bidrage med viden om udviklingen på området. Sigtet er også, at det med evalueringen skal være muligt at vurdere, om der er brug for at justere implementering, men også ift. de konkrete initiativer. Evalueringen vil derfor bl.a. afdække kommunernes sagsbehandling, herunder deres arbejde med den børnefaglige undersøgelse og barnets plan. Jeg noterer mig, at ministeriet med evalueringen forventer at have et bedre grundlag for at sætte ind, hvis der er brug for flere initiativer til at understøtte kommunernes regelefterlevelse.

Devalueringen forventes at foreligge ultimo 2027 og den samlede evaluering ultimo 2029. Jeg er optaget af, at vi bruger viden fra evalueringen som grundlag for det fremadrettede arbejde med at styrke området. Jeg vil med inddragelse af partierne bag aftalen tage stilling til evalueringens resultater og den konkrete opfølgning herpå, når denne foreligger, herunder om evalueringen giver anledning til nye tiltag for at styrke den kommunale sagsbehandling.

Jeg tager derudover til efterretning, at ministeriet bør tage stilling til, og derefter udmelde, hvordan barnets lov skal fortolkes i forhold til rettidigheden i gennemførelsen af børnefaglige undersøgelser i akutte sager, hvilket jeg har bedt mit ministerium følge op på hurtigst muligt, og forventeligt med effektivering i løbet af efteråret.

Ministeriets udnyttelse af eksisterende redskaber, herunder økonomiske incitamenter

Rigsrevisionen vurderer endvidere, at ministeriet ikke har udnyttet alle de redskaber, som det har til rådighed i forhold til at sikre lovmedholdelighed i kommunernes sagsbehandling. Rigsrevisionen peger blandt andet på, at ministeriet ikke har bedt de kommunale revisorer være opmærksomme på, om krav om udarbejdelse af børnefaglige undersøgelser og barnets plan er overholdt i sager, hvor kommunerne hjemtager statsrefusion.

Jeg tager kritikken til efterretning, og noterer mig med tilfredshed, at ministeriet for 2026 har udmeldt et centralt kontrolpunkt om børnefaglige undersøgelser med henblik på at sikre, at de kommunale revisorer har en særlig opmærksomhed på udgifter afholdt efter barnets lov.

Jeg vil derudover, i det brev, som jeg sender til kommunerne til sommer, gøre kommunerne opmærksomme på, at lovpligtige sagsskridt kan have betydning

for udbetalingen af refusion fra staten med henblik på at tydeliggøre det økonomiske incitament for en lovmedholdelig sagsbehandling.

Afsluttende overvejelser om beretningens konklusioner

Opsummerende tager jeg kritikken fra Statsrevisorerne meget alvorligt. Jeg vil derfor nu se nærmere på, hvad konklusionerne i beretningen kan give anledning til og drøfte eventuelle handlemuligheder med regeringen og Folketingets partier.

Jeg har desuden noteret mig, at Folketingets Ombudsmand har indledt en undersøgelse af seks kommuners sagsbehandling ved udarbejdelse af børnefaglige undersøgelser og barnets plan, herunder spørges der til de kommunalt oplevede udfordringer og årsagerne hertil. Det vil jeg selvfølgelig følge med stor interesse.

En kopi af denne redegørelse er ligeledes fremsendt til Rigsrevisionen.

Med venlig hilsen

Monika Rubin
Socialminister